

Ősi lázban (Ancient Fever)

Pokolgép

Szent István Ének
(magyar népdal – Moldva, Pusztina)

"Ó, Szent István dicsértessél,
Menny és földön tiszteltessék,
De legfőképpen nálunk ma,
Mint hazánk főoszlopa.
Kérünk mint apostolunkat
És az első királyunkat,
Szent István nézz mennyből le,
A szép magyar népedre.
Ámen."

Szivárványt áruló mágusok,
Simlisek, hősök és harcosok,
Egy vagyok én is itt köztetek,
Az iszony és közöny, mi körbevesz.

Keresem azt az igaz szemet,
Amibe nézni mindig lehet,
Rólam és rólad ott messze fönt,
Újra egy nagyfiú dönt most.

Állsz egy durva körben,
Itt léptél a földre,
Nem jut napfény könnyen rád.

Refr.: Tűzben jártam, vérvörössé váltam,
Égig szálltam, most hófehér a szárnyam,
Ősi lázban csak zöld utadra vágytam,
Minden bemocskolt hajnalon,
Jöjj el bátran, már túl sokáig vártam,
Segíts, hiányzik himnuszom!

Adjatok enni vagy elmegyek,
Hagyjatok lenni vagy nem leszek,
Beszól a múltam és felpakol,
Agyamban itt szimatol, amíg,

Tiszta az ér, mire festeget,
Piszkosul nyomja a színeket,
Padlóra küldő halálmosoly,
Mire gondolsz, kire gondol, hogyha itt,

Állsz egy durva körben,
Ázva, porrá törten,
Nem jut napfény könnyen rád.